

word vir moontlike oorweging op 'n latere stadium in terme van die voortdurende konsulterende masjinerie wat voorsien word. Dieselfde tema het hy gebruik (hoewel nie baie oortuigend nie) as 'n argument teen deelname aan die konferensie van ander lande behalwe die Twaalf. Op meer oortuigende wyse het hy die volledige vryheid van toetrede vir wetenskaplike navorsing op 'n nie-diskriminerende basis beklemtoon wat die Amerikaanse konsep aan nie-onderskrywende lande sal verleen.

2. Ook is beklemtoon dat die Amerikaanse konsep nie net Amerikaanse sienswyses bevat nie; dit is in November aan die groep voorgelê na 'n wisseling van gedagtes vir vyf maande. 'n Poging is in die formulering van die verskillende artikels gemaak om sover moontlik die sienswyses van ander verteenwoordigers in te sluit. In die lig van die daaropvolgende besprekings, is die Verenigde State nog die sienswyse toegedaan dat hierdie konsepverdrag, met moontlik die volgende paar wysiginge, 'n bevredigende basis vir 'n verdrag sal vorm:

Artikel III:

Hierdie artikel mag verbeter word sonder enige radikale verandering deur voorsiening te maak vir een of ander vorm van raadpleging met geskikte internasionale organisasies (insluitende SCAR), wat bemoeid is met wetenskaplike navorsing.

Artikel IV:

Die Franse amendement (ons verslag van 27 Januarie) mag miskien aanvaar word sonder om die basiese doel van die artikel te verander.

Artikel V:

Aangesien die kwessie van jurisdiksie etlike regs- en politieke vraagstukke aan sekere lande oplewer, mag die Verenigde State geneë wees om hierdie artikel uit die verdrag weg te laat. Pogings kan aangewend word deur die masjinerie vir voortdurende konsultasie soos voorsien in Artikel VII om 'n bevredigende formule vir die kwessie van jurisdiksie te bereik.

Artikel IX:

Daar die insluiting van die oop see in die sone van toepassing etlike regs- en administratiewe probleme met sig kan meebring, mag dit na oorweging beter wees om op 'n formule te besluit wat die oop see uitsluit.

Artikel X:

Indien enige verteenwoordiger bedenkinge het oor die voorstelle ter beslegting van dispute, sou dit baie wenslik wees om

sodanige

veiligheid te verseker vir wetenskaplike ontwikkeling in die gebied. Daarna is 'n effektiewe sisteem van inspeksie en kontrole nodig. Die voorstelle van die Verenigde State vir die uitruil van waarnemers word verkies bo die Britse idee van 'n Komitee van Inspeksie en Beheer, daar hulle die voordeel van eenvoudigheid en besuiniging het. Dit is egter nodig dat besonderhede verder deur die werkgroep voor die konferensie bespreek word.

Artikel VII: Bevredigend.

Artikel VIII:

As hierdie artikel saam met Artikel II gelees word, wil dit voorkom asof dit heeltemal voldoende voorsiening maak vir die posisie van nie-onderskrywende lande. Daar is geen beperkings oor die toegang van ander lande vir wetenskaplike navorsing nie; intendeel, die verdrag bied samewerking aan sodanige ander lande. Die enigste probleem is of hierdie lande die bepalinge van die verdrag sal respekteer. Tog sal nóg 'n toetrede-klausule nóg 'n protokol hierdie moeilikheid oplos, aangesien daar nog lande sal wees wat nie tot die verdrag sal toetree of die protokol onderteken nie. Die enigste skynbare middels om die aktiwiteit van sodanige lande te kontroleer sal deur die wêreldmening verskaf word en die weerhouding van fasiliteite deur die onderskrywende lande.

Artikel IX:

Nieu-Seeland is nie ten gunste van insluiting van die oop see in die definisie nie weens regsoorwegings en ook vanweë die praktiese moeilikhede om doeltreffende inspeksie op die oop see toe te pas. Nieu-Seeland is geneig om 'n afbakening op die grondslag van die Britse voorstel te steun.

Artikels X en XII: Bevredigend.

C. Die Verenigde State:

1. Die verteenwoordiger van die Verenigde State het 'n paar opmerkings van algemene aard gemaak en gesê dat die voorlopige besprekings aangedui het dat 'n redelike bevredigende mate van ooreenkoms oor die basiese beginsels bestaan en dat dit miskien wenslik sal wees om nie te ambisieus te wees oor die omvang van die verdrag nie; dit sou miskien beter wees om te konsentreer op die formalisering van ooreenkoms op die hoofsaak. Indien onenigheid oor aspekte van geringer aard moontlik blyk om afbreuk te doen aan die hoof basiese doelwitte, moet hulle ter syde gestel

word

Artikel I:

Die beginsel in paragraaf 1 is basies en moet in aanmerking geneem word by oorweging van die verskillende ander bepalinge van die konsep-verdrag, veral paragraaf 2 van hierdie artikel. Wat militêre logistiese steun betref, het Nieu-Seeland sover n skip van hul vloot ter ondersteuning van hul operasies in Antarktika gebruik. Die onderskeid tussen militêre en siviele steun word as n bysaak en nie as hoofsaak beskou nie. Tot nou toe is militêre skepe sonder verbreking van vreedsame doeleindes gebruik en die bepalinge van paragraaf 2 van Artikel I skyn geheel-en-al bevredigend te wees as dit saam met paragraaf 1 en met die verdere bepalinge van n sisteem van inspeksie gelees word. Nietemin, sal Nieu-Seeland bereid wees om oorweging te verleen aan die voorstel dat die uiteindelijke doel moet wees n oorskakeling na siviele steun.

Artikel II:

Die Verenigde State se konsep is bevredigend. Nieu-Seeland vertolk dit dat vryheid van wetenskaplike navorsing van toepassing is op alle lande, sonder beperking, onderskrywendes sowel as nie-onderskrywendes. Tog word dit as onnodig beskou dat hierdie beginsel verder omskryf word, te meer daar Artikel VIII hierdie sienswyse verder versterk.

Artikel III:

Die bestaande bewoording word as bevredigend beskou met inagneming van die voorgestelde Nieu-Seelandse amendement (ons verslag van 27 Januarie).

Artikel IV:

Dit is uiters belangrik dat die kwessie van gebiedseise in die verdrag self ingesluit word, sodat politieke dispute nie wetenskaplike samewerking sal hinder nie. Die Amerikaanse konsep teks is goed gebalanseerd deurdat dit konsessies van sowel eiser as nie-eiser lande verg. Nieu-Seeland is ook bereid om die Franse amendement van hierdie artikel te steun (ons verslag van 27 Januarie).

Artikel V:

Nieu-Seeland is onbevooroordeeld oor die kwessie van jurisdiksie. Dit mag verkieslik wees om hierdie aangeleentheid ter syde te stel vir latere oorweging in terme van artikel VII.

Artikel VI:

Nieu-Seeland se beskouing is dat daar algehele nie-militarisasie te alle tye van Antarktika moet wees, ten einde

veiligheid

3. Wat die verskillende artikels van die Amerikaanse konsep-verdrag betref, is almal, met die volgende uitsonderinge, vir die Britse regering aanvaarbaar:

Artikel V:

Ofskoon die Britse regering nie té gelukkig oor hierdie artikel voel nie, is hulle, bereid om die Amerikaanse enigszins losse bewoording te aanvaar, tensy n ander en beter voorstel gemaak word. Onthou sal word dat die Britte twee bykomstige paragrawe tot die Amerikaanse teks voorgestel het. (Sien ons verslag van 19 Februarie).

Artikel VI:

Sekere wysiginge is nodig om te verseker dat inspeksie en beheer nie alleen voldoende, maar ook uitvoerbaar sal wees. Die Britse voorstel ten opsigte van n "Committee of Inspection and Control" (ons verslag van 19 Februarie) was n poging om hierdie belangrike aspek te probeer oplos.

Artikel VII:

Die Amerikaanse bewoording is aanneemlik, met dien verstande dat die Britse voorstel (sien ons verslag van 26 Februarie) óf alleen óf gekoppel aan die Japanse voorstel, ingesluit word.

Artikel IX:

Ongelukkig kan die Britse regering nie die Australiese sienswyse deel nie, naamlik dat die oop see en die lug in n politieke definisie van Antarktika ingesluit word. Indien die oop see en die lug ingesluit sou word, sou dit n verbreking van bestaande en algemeen-aanvaarbare gebruike en wette wees; in volkerereg bestaan daar nie soiets soos n „klein verbreking" van wette nie. Hierdie probleem is so ingewikkeld dat dit miskien raadsaam sal wees om dit op n latere stadium te oorweeg.

Artikel XII:

Aanvaarbaar, met die voorbehoud dat die protokol ingesluit word.

B. Nieu-Seeland:

Uit die besprekings wil dit voorkom asof daar eenstemmigheid onder al die verteenwoordigers is wat die basiese beginsels van die verdrag betref. Wat dus nodig is, is om te bepaal waar verteenwoordigers staan wat die toepassing van hierdie beginsels betref. Nieu-Seeland se posisie ten opsigte van die verskillende artikels van die Amerikaanse konsep-verdrag in hierdie verband is as volg:

Artikel I

LUGSAK.

9 April 1959.

GEHEIM.

Die Sekretaris van Buitelandse Sake,

PRETORIA.ANTARKTIKA

Die verteenwoordigers van die Verenigde Koninkryk, Nieu-Seeland, die Verenigde State en Chili het op die vergadering van die Twaalf op 7 deser hulle regerings se sienswyses oor die verdrag as n geheel behandel en die volgende is n kort opsomming van elk se gedagtes oor hierdie onderwerp:

A. Die Verenigde Koninkryk:

1. Die Britse verteenwoordiger het verduidelik dat sy regering baie belang in Antarktika het, wat nie alleen op hulle geskiedkundige aktiwiteite aldaar gebaseer is nie, maar ook op onlangse en huidige verwickelinge weens belangstelling van en wetenskaplike navorsing deur ander lande.
2. Met genoeë is opgemerk dat daar reeds n groot mate van eensgesindheid te bespeur is wat die volgende onderliggende beginsels van die verdrag betref:-
 - (i) vreedsame gebruik van Antarktika vir wetenskaplike navorsing;
 - (ii) die ter syde stelling van gebiedseise vir die duur van die verdrag;
 - (iii) die instelling van n sisteem van inspeksie en beheer;
 - (iv) die neutralisering van Antarktika wat wapens betref en
 - (v) vryheid van wetenskaplike samewerking.

Ten einde sommige uiteenlopende menings oor die praktiese toepassing van hierdie beginsels met mekaar te probeer versoen, is n paar wysiginge van die Amerikaanse teks voorgestel. Terwyl die Britse regering nie ten gunste daarvan is dat meer dan die twaalf lande wat aan die voorlopige besprekings sedert verlede jaar alhier deelgeneem het, die verdrag moet onderskryf nie, word die wetenskaplike belangstelling van ander lande terdeë besef -vandaar die voorstel van n protokol.

Wans de Villiers
15/4

3. Wat/.....

9 April 1959

GEHEIM

*Met die
Komplimente van die
Ambassade
van die
Unie van Suid-Afrika
Washington, D. C.*

LONDEN

Verw. 43/44

9 April 1959.

die artikels van die Amerikaanse konsep-
et die volgende uitwonderinge, vir die

regering nie te gelukkig oor hierdie
beraad en die Amerikaanse stigging
teens n ander en beter voorstel
dse Sake, Britse twee bykomstige
te teks voorgestel het. (Sien ons

ARKTIKA

redig en te verraker dat inspeksie
ers van die Verenigde Koninkryk,
State en Chili het op die vergadering
alle regerings se sienswyses oor die
en die volgende is n kort opsomming
die onderwerp:

ording is aanspreeklik, met dies
oordiger het verduidelik dat sy
rktika het, wat nie alleen op hulle
ldaar gebaseer is nie, maar ook op

ontlangse en huidige verwikkelinge weens belangstelling van en
wetenskaplike navorsing deur ander lande.

2. Met genoeg is opgemerk dat daar reeds n groot mate van
eensgesindheid te bespeur is wat die volgende onderliggende
beginsels van die verdrag betref:-

- (i) vreedsame gebruik van Antarktika vir wetenskaplike navorsing;
- (ii) die ter syde stelling van gebiedseise vir die duur van die verdrag;
- (iii) die instelling van n sisteem van inspeksie en beheer;
- (iv) die neutralisering van Antarktika wat wapens betref en
- (v) vryheid van wetenskaplike samewerking.

Ten einde sommige uiteenlopende menings oor die praktiese toe-
passing van hierdie beginsels met mekaar te probeer versoen, is
n paar wysiginge van die Amerikaanse teks voorgestel. Terwyl
die Britse regering nie ten gunste daarvan is dat meer dan die
twaalf lande wat aan die voorlopige besprekings sedert verlede
jaar alhier deelgeneem het, die verdrag moet onderskryf nie,
word die wetenskaplike belangstelling van ander lande terdeë
besef -vandaar die voorstel van n protokol.

*W. de Villiers
16/4*

3. Wat/.....

12-NATION TALKS ON ANTARCTIC

POLISH REQUEST TO BE REPRESENTED

FROM OUR DIPLOMATIC CORRESPONDENT

Poland has asked to join in the 12-nation talks in Washington on the Antarctic.

This was stated in reports from Washington yesterday, which said that Notes had been sent by Poland to the 12 nations taking part. These are Argentina, Australia, Chile, France, New Zealand, Norway, and Britain—the seven nations which claim sectors of territory in the Antarctic—and the United States, Russia, Belgium, South Africa, and Japan—five nations which have taken part in exploration and research programmes.

Since a conference was proposed by the United States in May, 1958, the 12 nations have been engaged in private preliminary discussions. The aim of the conference would be to conclude a treaty guaranteeing that territory in Antarctica should be used for peaceful purposes only and kept open for scientific investigations by all nations.

It was learnt in London last night that neither there nor at the British Embassy in Warsaw had any Note from the Polish Government been received. Any application, it was added, would be considered by the working group now holding the discussions in Washington.

The Poles recently sent a party to Antarctica to relieve one of the Soviet bases there. The Poles were there for only nine days. Their claim to a place at an Antarctic conference is therefore extremely slim.

ng

g

r;

en

AIRMAIL

10th April, 1959.

THE SECRETARY FOR EXTERNAL AFFAIRS

Antarctica

Your file is 102/2/7.

In case it should not already
have come to your notice, I forward herewith an
extract from the London Times of 4th April on
the subject of Polish participation in the current
talks in Washington.

Copies to Washington and Canberra.

W. D. van SCHALKWYK

Minister.

AFD/JH

ng

5

er;
en

KEESING'S
PUBLICATIONS LIMITED

Editorial Department:
3 PRINCES BUILDINGS
BATH · SOMERSET

TELEPHONE
BATH 4708

Ref.: DR/KAT.

15th April 1959.

Your Ref:
P.S. 16/2.

I.F.A.de Villiers, Esq.,
Office of the High Commissioner
for the Union of South Africa,
Trafalgar Square,
LONDON, W.C.2.

Dear Sir,

We have still to thank you for your letter of the 7th April, which has been passed on to us by our Keynsham, Bristol, office.

As a result of your query we have meanwhile looked up our original sources and have found to our distress that the omission of South Africa from the list of countries invited by the U.S.A. in May 1958 to attend a conference on the question of the Antarctic was due to a mere oversight on our part.

Naturally, we are very anxious to rectify this omission and we will do so at the earliest possible opportunity. This will no doubt occur when the plan for the holding of an Antarctic conference has assumed a more concrete shape, following the preparatory talks of the working party in Washington last October-November.

Needless to say that we are most grateful to you for having pointed out this mistake which has unfortunately occurred in spite of the most careful checking and scrutiny which is applied to all our reports, and we also wish to thank you for your kind appreciation of the value of KEESSING'S.

With compliments, we are, Dear Sir,

Yours faithfully,
For and on behalf of KEESSING'S PUBLICATIONS LTD.

(Dr.W.Rosenberger)
Joint Editor & Director

ng

g

r;
en

KEESING'S
PUBLICATIONS LIMITED

P.S. 10/2

TELEPHONE
SAY 1324

100, Abchurch Lane,
LONDON, E.C. 4
AIRMAIL

Ed. By Day.

16th April 1959.

16th April, 1959.

THE SECRETARY FOR EXTERNAL AFFAIRS.

We have still to thank you for your letter of
the 14th April, which has been passed on to us by our
honourable, British, Antarctica

With reference to your minute 102/2/7 of the
2nd April, 1959, I enclose a copy of the reply which
has today been received from Keesing's Publications Ltd.

Copy to Washington.

Naturally, we are very anxious to realize this
winter and we will do so at the earliest possible opportunity.
This will be done under the plan for the holding of an
international conference on **I. F. A. de VILLIERS,** following
preparatory visits of the **Minister.** party in Washington last
October-November.

Needless to say that we are most grateful to you for
having pointed out this mistake which has unfortunately occurred
in spite of the most careful checking and scrutiny which is
applied to all our reports, and we also wish to thank you for
your kind appreciation of the value of Keesing's.

With compliments, we are, Dear Sir,

Yours faithfully,

For and on behalf of KEESING'S PUBLICATIONS LTD.

IdV/AG

(Dr. S. Rosenberg)
Joint Editor & Director

r;
en

Dit skyn dus dat geen verdere kommentaar in die nabye toekomst oor hierdie aspek van die beparekings verwag kan word nie.

E.

Die res van die vergadering is in beslag geneem deur n bespreking, op aandrang van die Australiese en Argentynse verteenwoordigers, van die datum vir die konferensie, die duur daarvan, die grootte van die afvaardigings en die peil van verteenwoordiging. Hierdie aangeleentheid is reeds telegrafies onder u aandag gebring en word die inhoud daarvan volledigheidshalwe vervolgens weergegee:

"At today's meeting Australia proposed June 9th and Argentina the end of August as date for conference. Summer months of July and August generally regarded as unsuitable. Soviet Union, Belgium, United States and New Zealand tentatively favour former date and Norway the latter. Remainder lacking instructions although United Kingdom and France apparently still not entirely satisfied that sufficient agreement on matters of substance attained to proceed to conference. To this Australians and others argue that no further measure of agreement than that already attained likely in further talks and that matters must now be thrashed out at conference. General desire seems to be that conference should not last more than about three weeks.

It was agreed that at next meeting -

- (a) a decision should be taken on which of the two dates to recommend to Governments, and
- (b) representatives should indicate Governments' thinking on size of delegations and level of representation (it is not expected that all will be represented by Cabinet Ministers).

Please telegraph your views by Monday next."

F.

Net voor verdaging van die vergadering is ooreengekom dat die volgende onderwerpe op volgende week se vergadering bespreek sal word:-

- (a) die antwoorde van regerings op die aspekte gemeld onder E;
- (b) n verdere bespreking van die verdrag as n geheel, indien enige verteenwoordiger reken hy het nog iets by te voeg tot wat reeds gesê en bespreek is;
- (c) prosedure-aangeleenthede.

Afskrifte aan Londen en Canberra.

W. C. DU PLESSIS

AMBASSADEUR.

Verder is daar ook die kwessie van die gebied waaroor die sisteem van waarneming en beheer toegepas moet word. Dit skyn taamlik duidelik te wees dat die sone van toepassing n gedeelte van die omliggende water moet insluit, ten einde toesig doeltreffend te maak. Moeilikhed word egter voorsien indien die oop see in die sone van toepassing ingesluit sal word.

Die onderskrywende lande kan natuurlik ooreenkom op n sekere regime vir n bepaalde gebied van die oop see, en enige sodanige verpligtinge wat onderneem word sal bindend onder mekaar wees. Enige ooreenkoms tussen die onderskrywende lande kan egter nie volgens volkereg op nie-onderskrywendes bindend wees nie.

Die doel skyn te wees om n formule te vind, deur middel waarvan die ingeslote water in die sone van toepassing in die verdrag so omvattend is as wat nodig mag wees om doeltreffende waarneming en beheer te verseker en terselfdertyd so omvattend as wat toelaatbaar is kragtens volkereg en internasionale gebruik.

Hoewel die Britse definisie die nadeel van n mate van onsekerheid het wat die woorde „appurtenant waters" betref, vermy dit regsmoeilikhede wat sowel territoriale waters as die oop see betref; om hierdie rede is dit na ons mening die mees geskikte formula wat tot dusver voorgelê is.

Wat die posisie van nie-onderskrywende lande betref, word die sienswyses van die meeste ander verteenwoordigers gesteun, naamlik, dat terwyl die verdrag die posisie behoort te verseker van daardie lande met regstreekse belange in Antarktika, dit terselfdertyd ook ander lande werklike vryheid vir wetenskaplike navorsing op ordelike wyse en op n nie-diskriminerende basis moet toelaat. Dit skyn twyfelagtig te wees of hierdie vryheid op n meer regverdige basis toegestaan kan word as wat in die Amerikaanse konsep voorsien word.

D. Hoewel die Sowjet verteenwoordiger aan die einde van die vorige vergadering te kenne gegee het dat hy tydens hierdie week se byeenkoms die Russiese regering se sienswyse oor die verdrag as n geheel sou behandel, het hy intussen van gedagte verander en opgemerk dat aangesien hy niks nuuts kon byvoeg tot wat hy reeds oor die afgelope maande gesê het nie, hy verkies om liever te swyg.

Op n vraag deur die voorsitter aan die verteenwoordigers van Argentinië, België en Noorweë of hulle voornemens is om hulle regerings se sienswyses oor die verdrag as n geheel tydens hierdie of latere vergadering te gee, het aldrie ontwykend geantwoord.

word as voldoende uit sowel n juridiese as praktiese oogpunt beskou, daar ons die betekenis daarvan vertolk as synde dat Antarktika vir slegs vreedsame doeleindes te alle tye en onder alle omstandighede gebruik sal word. Desnietemin, indien ander verteenwoordigers begerig is om hierdie verklaring in meer besonderhede te omskrywe, sal ons bereid wees om oorweging aan nuwe formules te verleen.

n Ander wyse om by te dra tot die doeltreffendheid van nie-militarisasie, is om ooreen te kom dat militêre personeel en uitrusting nie in die gebied gebruik behoort te word nie. Hoe wenslik so n besluit ookal mag wees, word egter erken dat indien dit van sommige lande vereis sou word om dadelik die militêre logistiese steun van hulle wetenskaplike poging te staak, dit hulle wetenskaplike aktiwiteite tot die moontlike nadeel van die hele sisteem van wetenskaplike samewerking sal bemoeilik - iets wat noodsaaklik vir die verdrag is.

Derhalwe word n alternatief vir paragraaf 2 van Artikel I nie geredelik gesien nie, maar ons sal ook bereid wees om oorweging te verleen aan die voorstelle wat tentatief gemaak is om ten minste die beginsel te aanvaar dat die siviele aard van die operasies die uiteindelijke doel moet wees.

n Verdere wyse om nie-militarisasie te verseker, is die daarstelling van n doeltreffende sisteem van waarneming van en beheer oor moontlike nie-vreedsame aktiwiteite. Weens die feit dat die operasies moontlik nie geheel-en-al van siviele aard sal wees nie, is die noodsaaklikheid vir waarneming en beheer deste groter.

Die sisteem van waarneming en beheer voorsien in Artikels VI en VII van die Amerikaanse konsep skyn prakties te wees en ook om die voordeel van betreklike eenvoud te hê - tot n mate miskien selfs buigzaam te wees. Daar word saamgestem dat uit die oogpunt van die algemene beginsels wat die artikels beoog, dit moontlik behoort te wees om n effektiewe beheerstelsel te ontwikkel.

Aan die ander kant wens ons nie om die Britse voorstel van n Komitee van Inspeksie en Beheer vooruit te veroordeel of oorweging daarvan uit te sluit nie. Maar daar is sekere oorewegings, soos dié van finansies, personeel, ens. in die Britse voorstel wat nader ondersoek moet word om n beter begrip van hulle bedoelinge te kry. Trouens, die voorstel verg heelwat meer oorweging as wat dit sover by die voorlopige besprekings geniet het, voordat n finale oordeel daaroor gevel kan word.

Verder/.....

verdrag kan nie gesteun word nie; onbepaalde toetrede is nie alleen onprakties nie maar sal ook vrugteloos wees. Daar moet een of ander wyse van beheer wees voordat 'n land as lid van die verdrag toegelaat behoort te word.

Artikel IX: Japan is onbevooroordeel wat die sone van toepassing moet wees. Dit sal beter wees om nie na die oop see of territoriale waters te verwys nie. Uit daardie oogpunt is Japan bereid om die Britse konsep-artikel bo dié van ander verteenwoordigers te verkies.

Artikels X en XII: Die Amerikaanse voorstelle word as bevredigend beskou.

C. Suid-Afrika:

Van ons kant het ons gesê dat die twee basiese beginsels, naamlik, die vreedsame gebruik van Antarktika vir wetenskaplike navorsing, onderling afhanklik en onskiedbaar van mekaar is; ook word hulle as ewe belangrik beskou. Nie een van hulle sal in werklikheid verwesenlik kan word nie tensy 'n manier gevind word ter verwydering van politieke mededinging, ambisies en dispute in die gebied.

Sommige lande het regte en eise ten opsigte van sekere gebiede en soewereiniteit in Antarktika ingestel, terwyl andere met regstreekse belange in daardie gebied nog nie regte en eise ingestel het nie en ook nie die ingestelde eise erken nie. Onenigheid en stryd oor regte en eise kan slegs die doeleindes van wetenskaplike samewerking en vreedsame gebruik in gevaar stel.

Gevolgtreklik onderskrywe Suid-Afrika die algemene beginsel dat, ten einde die doelwitte van die verdrag te bevorder, die kwessie van die status van regte en eise (en dit sluit ook hulle nie-erkenning in) vir die duur van die verdrag ter syde gestel moet word. Die Amerikaanse konsep Artikel IV skyn 'n billike poging te wees om hierdie doel te bereik, ofschoon die presiese bewoording van die Artikel moontlik verdere studie mag vereis.

Wat die kwessie van vreedsame gebruike betref, word die sienswyses van ander verteenwoordigers onderskryf, naamlik, dat die doel moet wees die algehele nie-militarisasie of neutralisasie van Antarktika.

Indien Antarktika geneutraliseer of nie-gemilitariseer moet wees, is middele nodig om so 'n toestand effektief te maak:

In die eerste plek bevat paragraaf 1 van Artikel I van die Amerikaanse konsep die verklaring dat Antarktika slegs vir vreedsame doeleindes gebruik sal word. Hierdie bewoording

word nie. Tensar, dit sal onprakties (ten minste in die begin stadia) en duur wees indien elke land meesens na siviele personeel en uitrusting moet oorskakel. Om hierdie rede word die bepaling soos deur die Verenigde State voorgestel, verkies.

Artikel II: Ondersteun Verenigde State se konsep.

Artikel III: Die Verenigde State se konsep is ook aanneemlik met byvoeging van die Nieu-Seelandse voorstel. (Ons verslag van 27 Januarie).

Artikel IV: Aanneemlik. Die verandering wat deur Frankryk voorgestel is, is aanneemlik. (Ons verslag van 27 Januarie). Japan kan nie saamstem om die hele artikel te skrap nie, soos voorgestel deur die Russiese verteenwoordiger, aangesien die fundamentele idee vervat in hierdie artikel die werklike basis is van die gemeenskaplike taak vir die oprigting van 'n toekomstige regime in Antarktika.

Artikel V: Daar is etlike amendemente voorgestel, insluitende dié van Japan. Indien die meerderheid die Amerikaanse konsep-artikel steun, sal Japan ook sy steun daaraan toesê. Indien die meerderheid ten gunste van skraping van hierdie artikel is, sal so 'n idee ook gesteun word, aangesien Antarktika nog 'n groot onbevolkte gebied is en daar geen rede skyn te wees vir die huidige om spesifieke bepalings te hê betreffende die probleem van siviele en kriminele jurisdiksie nie.

Artikel VI: Japan is onbevooroordeel wat die probleem betref wat in hierdie artikel behandel word. Dit skyn dat die Amerikaanse konsep die minimum vereiste bevat en Japan is bereid om dit te aanvaar. Die Amerikaanse konsep word verkies bo die konsepte voorgestel deur ander verteenwoordigers, want die besonderhede van inspeksie kan op 'n latere stadium, wanneer die verdrag in werking tree, bespreek word.

Artikel VII: Ondersteun Amerikaanse konsep.

Artikel VIII: Japan huiwer om daaraan te dink dat die Twaalf hulself die reg kan toesê om administratiewe maatreëls daar te stel wat die aktiwiteite van nie alleen die Twaalf lande nie, maar ook van alle lande van die wêreld wat in Antarktika mag kom, te beheer. Dit is die vernaamste rede waarom Japan die byvoeging van 'n toetrede-klausule aan die end van Artikel XII voorgestel het, wat die weg sal open vir beperkte toetrede van goed-gekwalfiseerde lande met daadwerklike en slegs wetenskaplike belang.

Die Russiese voorstel van onbeperkte toetrede tot die verdrag/.....

Solank as wat almal dieselfde doel nastrewe is die Japanse verteenwoordiger seker dat die voorgestelde veranderinge eindelik geharmoniseer sal word hetsy deur onderhandelinge tydens die voorlopige besprekings, hetsy op die formele konferensie.

Graag sou hy weereens een aspek van die Antarktiese probleme onder die aandag bring wat steeds voor oë gehou moet word, naamlik, die spesiale regsvoorwaardes van die gebied. Antarktika bestaan uit land en 'n groot massa van bevrore of oop see, die demarkasielyn waarvan nog onbepaald is, en dit is nog nooit onder enige effektiewe en werkbare regbeheer of regime binne die konsep van die tradisionele volkereg geplaas nie.

Dus, indien sekere reëls vir Antarktika neergelê wil word, moet hulle noodwendig op een of ander nuwe konsep gebaseer wees en hulle mag ook een of ander wending neem van wat die geval in die tradisionele volkereg is. Nie-militarisasie van Antarktika, inspeksie en beheer daarvan, die sogenaamde ter syde stelling van regte en eise, juridiese aangeleenthede, sone van toepassing, almal val onder hierdie kategorie.

Wanneer hierdie probleme behandel word, moet noukeurig voor oë gehou word dat die verdrag so billik, onpartydig en werkbaar as moontlik gemaak word ten einde die wydste aanvaarding deur en steun van die volkere van die wêreld te ontvang.

Dit mag moeilik wees om hierdie doel te bereik, daar dit tot 'n mate 'n afwyking is van die tradisionele denkwys. Dit verg van almal om so 'n buigbare en breë uitkyk as moontlik daarop na te hou wanneer hierdie moeilike en belangrike vraagstuk aangepak word.

2. Kommentaar oor die verskillende Artikels:

Artikel I:

Die Verenigde State konsep-artikel is aanvaarbaar.

Wat paragraaf 1 betref, het die Russiese verteenwoordiger voorgestel om in meer besonderhede die verbod oor die oprigting van militêre basisse, die hou van militêre manoeuvres en die toetsing van militêre wapens te stipuleer. So 'n idee is ook vir Japan aanseemlik, mits die meerderheid dit steun.

Wat paragraaf 2 betref, het die Russiese verteenwoordiger voorgestel dat die gebruik van militêre personeel en uitrusting verbied word, selfs vir die doel van logistiese steun. Die Japanse owerhede reken dat as sodanige gebruik onder siviele beheer geplaas word en ook as daar 'n effektiewe beheer deur waarnemers in die lewe geroep word, is daar geen rede waarom die gebruik van sodanige personeel en uitrusting verbied moet

3. Administratiewe reelings en inspeksie en kontrole:
Die Franse regering reken die nodige masjinerie moet daargestel word om hierdie aspekte in die verdrag ingesluit te kry. Sorg moet egter gedra word dat inspeksie nie tot internasionalisering lei nie.
4. Die oop see: By die bepaling van die sone van toepassing is Frankryk daarteen dat die oop see ingesluit word, daar dit indruis teen die „Law of the Sea“.
5. Duur van verdrag en moontlike opsegging:
Hoewel hierdie aspek nog nie voorheen deur die Twaalf bespreek is nie, is die Franse houding dat getrag moet word om ooreenstemmigheid te verkry oor die duur van die verdrag en om hierdie rede word die skepping van die nie-bestaande Xle Artikel voorgestaan. Die kwessie van opsegging behoort ook in hierdie artikel behandel te word.

Wat die teenoorgestelde opvatting van internasionalisering betref, is die Franse sienswyse dat die volgende aspekte in die verdrag voor oë gehou moet word:-

- (1) Inspeksie: Die Amerikaanse bewoording is aanvaarbaar.
- (2) Demilitarisasie: Die Franse sienswyse is dat die gebied so ver moontlik gedemilitariseer moet wees en om hierdie rede behoort voorkeur verleen te word aan siviele lug- en see-ondersteuning en personeel.
- (3) Toetreding:- Vrye toetreding tot die verdrag van lande behalwe die Twaalf, word teengestaan, daar die pogings van die Twaalf op die gebied van internasionale samewerking gedurende die I.G.J. as voldoende bewys beskou word as die enigste lande wat daadwerklike belangstelling in wetenskaplike navorsing in Antarktika getoon het. Indien daar nou ander lande is wat sodanige belangstelling toon, sal Frankryk die moontlikheid oorweeg om sy steun aan die Britse voorstel (protokol) te verleen.

B. Japan:

1. Soos voorheen gemeld deel die Japanse regering dieselfde sienswyse met ander regerings, naamlik dat Antarktika deur alle geïnteresseerde lande gebruik word vir vreedsame en wetenskaplike doeleindes, vry van enige politieke konflikte of hindernisse.

Volgens Japanse mening is die Verenigde State se konsep-artikels as n geheel goed opgestel om hierdie ideale te probeer verwesenlik, ofskoon sommige van die veranderinge wat deur verskillende verteenwoordigers voorgestel is, miskien nodig is.

15 April 1959.

LUGSAK.GEHEIM

Die Sekretaris van Buitelandse Sake,

PRETORIAANTARKTIKA.

Tydens die vergadering van die Twaalf op 14 deser maand het die verteenwoordigers van Frankryk, Japan en Suid-Afrika hulle regerings se sienswyses tot die hede oor die Amerikaanse konsep-verdrag as 'n geheel behandel, en die volgende is 'n opsomming van die gedagtes wat elk uitgespreek het:-

A. Frankryk:

Die Franse regering het die Amerikaanse konsep-verdrag met groot belangstelling bestudeer en gevind dat die hoofbeginsels van vreedsame gebruik van Antarktika vir wetenskaplike navorsing duidelik gestel is. Uit die besprekings het dit geblyk dat sommige lande ten gunste daarvan is dat Antarktika geïnternasionaliseer moet word, terwyl andere die teenoorgestelde sienswyse daarop nahou. Frankryk is nie ten gunste van een van hierdie uiterstes nie en die verdrag moet toesien dat 'n middelweg gevolg word.

Ten einde die internasionalisering van Antarktika te voorkom, moet die volgende vyf aspekte in gedagte gehou word:-

1. Soewereiniteit: Frankryk is een van die lande wat op grond van navorsing deur sy wetenskaplikes oor baie jare homself 'n deel van Antarktika toesien en is nie ten gunste van enigiets in die verdrag wat mag bepaal dat afstand van sy eise moet geskied nie. Aangesien die Amerikaanse konsep geen beslegting tussen eiser en nie-eiser lande beoog nie, is dit aanneemlik.
2. Jurisdiksie: Frankryk is nie ten gunste van 'n klousule oor jurisdiksie nie, daar dit te veel vraagstukke vir beide eiser en nie-eiser lande sal skep.

3/.....

SECRET

15th April, 1959

With the
Compliments of the
Embassy
of the
Union of South Africa
Washington, D.C.

The High Commissioner for the Union
of South Africa,
LONDON.

Handwritten signature
F *Handwritten initials*

43/44

15 April 1959.

andse Sake, ...
nog nie voorberei deur die Twaalf
is Franse houding dat getrag moet word
PIKA. ...
die stopping van die nie-oortreede
lering van die Twaalf op 14 deser
van Frankryk, Japan en Suid-Afrika
es tot die hede oor die Amerikaanse
behandel, en die volgende is n
wat elk uitgespreek het:-

...
ng het die Amerikaanse konsep-verdrag
studeer en gevind dat die hoof-
ruik van Antarktika vir wetenskaplike

navorsing duidelik gestel is. Uit die besprekings het dit
geblek dat sommige lande ten gunste daarvan is dat Antarktika
geïnternasionaliseer moet word, terwyl andere die teenoorgestelde
sienswyse daarop nahou. Frankryk is nie ten gunste van een van
hierdie uiterstes nie en die verdrag moet toesien dat n
middelweg gevolg word. J. as voldoende bewys beskou word as die

Ten einde die internasionalisering van Antarktika te
voorkom, moet die volgende vyf aspekte in gedagte gehou word:-

- Soewereiniteit: Frankryk is een van die lande wat op
grond van navorsing deur sy wetenskaplikes oor baie jare
homself n deel van Antarktika toesien en is nie ten gunste
van enigiets in die verdrag wat mag bepaal dat afstand van
sy eise moet gaskied nie. Aangesien die Amerikaanse konsep
geen beslegting tussen eiser en nie-eiser lande beoog nie,
is dit aanneemlik.
- Jurisdiksie: Frankryk is nie ten gunste van n klousule
oor jurisdiksie nie, daar dit te veel vraagstukke vir
beide eiser en nie-eiser lande sal skep.

hierdie ideale te
probeer verweenslik, eersde eenmalige van die veranderinge wat deur
verskillende verteenwoordigers voorgestel is, ekkies nodig is.

3/.....

Belank/.....

besprekings as aan die konferensie deel te neem. Hierdie steun berus op die feit dat Poolse wetenskaplikes aan die I.G.J. deelgeneem het en dat die Poolse regering sig ten volle skaar agter die beoogde beginsels van wetenskaplike navorsing vir slegs vreedsame doeleindes in Antarktika. Hy hoop dat die ander elf lande aan wie n soortgelyke nota deur die plaaslike Poolse ambassade gestuur is gunstig op die versoek sal reageer.

By gebrek aan tyd het geen reaksie op hierdie aankondiging gevolg nie. Die voorsitter (Nieu-Seeland) het die Russiese verteenwoordiger vir sy mededeling bedank en gesê dat hierdie aangeleentheid miskien by n latere geleentheid bespreek kan word. Vermoedelik sal hierdie kwessie weereens by die volgende vergadering te berde gebring word.

Die volgende vergadering is vir 29 April bepaal.

Afskrifte aan Londen en Canberra.

J. G. STEWART

AMBASSADEUR.

2. Verklaring van die Amerikaanse Departement
 Die Amerikaanse Departement het versprei die verklaring van die Long-verenigde State (vervaardig deur Mr. Kato) in die uitgawe van 16 April van die "Foreign Report". Opmerklik is die feit dat hierdie verklaring nie in die Amerikaanse wêreld-tydskrifte in besit van die publikasie is, dit nie in die "Report" verskyn het nie. Dit word vermoed dat u reeds in kennis van hierdie verklaring te wees behoort en afskrif daarvan die versprei is.

3. Verklaring van die Amerikaanse Departement

1. Verklaring van die Amerikaanse Departement
 - (a) Antarktika. Tussen 6 en 8 Januarie 1947 van die Departement van Buitelandse Sake en van die Departement van Antarktiese Sake onder die leiding van n private-minister word besog. Antarktika is n gebied van die verengde Koninkryk, en word die deel van verengde Koninkryk te wees. Hierdie gebied is n deel van die verengde Koninkryk en word, wat

D. Die Belgiese verteenwoordiger het nog nie verneem wat sy regering se houding oor n datum is nie.

n Tweeledige impasse oor die kwessie van die vasstelling van n datum vir die konferensie en so ja, wanneer, duur dus nog voort met vier lande ten gunste van n konferensie vroeg in Junie, vyf ten gunste van n konferensie aan die einde van Augustus, twee heeltemal daarteen omrede die tyd nog nie ryp is om n datum vas te stel en een wat nog nie bekend is met sy regering se sienswyse nie. Onder die omstandighede is besluit dat hierdie aangeleentheid weereens op die agenda vir volgende week se vergadering geplaas word in die hoop dat die doele steeg dalk dan gebreek kan word.

4. Prosedure-reëls:

Al die verteenwoordigers was dit eens dat nie te veel tyd bestee moet word aan die hersiene prosedure-reëls van 10 November 1958 nie en dat slegs daardie wat met n asterisk gemerk is, oorweeg moet word. Daar is vervolgens ooreengekom dat n meerderheidstem in geval van verskille die deurslaggewende faktor sal wees of n bepaalde reël behou, verander of geskrap sal word, met dien verstande dat die finale seggenskap oor elke reël natuurlik by die konferensie berus.

Reël 6: Onthou sal word dat n asterisk op aandrang van die Britse verteenwoordiger voor hierdie reël geplaas is, daar dit sy sienswyse was dat geen melding van voorrang gemaak moet word nie. Hierdie houding bestaan nog, maar op grond van die ooreenkoms hierbo genoem het die Britse verteenwoordiger die enigste teenstem uitgebring dat hierdie artikel in sy huidige vorm behou moet word.

Reël 7: Met die uitsondering van die Sowjet-vertteenwoordiger wat sy posisie voorbehou het, is ooreengekom dat reël 7 geskrap moet word.

Reël 9: Sommige verteenwoordigers was nie heeltemal tevrede met die bestaande bewoording nie en die Amerikaanse verteenwoordiger het belowe om n gewysigde teks tydens die volgende vergadering in te dien.

5. Poolse Nota:

Net voor afsluiting van die vergadering het die Sowjet-vertteenwoordiger verwys na die Poolse nota van 2 April 1959 (sien ons diensbrief van 3 April) en gesê dat die Russiese regering die Poolse regering sy volle steun met sy aansoek belowe het om toegelaat te word om aan sowel die voorlopige

- (d) Japan: Japan is onbevooroordeeld wat n datum betref en sal met die meerheid meegaan, hoewel dit op hierdie stadium skyn dat nie genoeg steun te vinde is vir n konferensie vroeg in Junie nie. n Afvaardiging van ongeveer ses persone van wie die leier moontlik n ambassadeur sal wees, word op hierdie stadium beoog.
- (e) Suid-Afrika: Terwyl ons rekening sal hou met die sienswyses van die meerderheid, sal ons die einde van Augustus verkies. n Afvaardiging van vier of vyf onder leiding van óf n kabinet-minister óf n ambassadeur word tentatief beraam.

C. Lande nog nie ten gunste van vasstelling van n datum nie:

- (a) Frankryk: Die Franse regering is nog van sienswyse dat die stadium nog nie bereik is om n datum vir n konferensie te bepaal nie. Die oorsigte van die verdrag as n geheel word tans in Parys oorweeg en die vasstelling van n datum hang af of daar na Franse mening genoegsame ooreenkoms bereik is om tot so n stap oor te gaan.
- (b) Die Verenigde Koninkryk: Terwyl die Franse verteenwoordiger blyke gegee het van n moontlike ontgooing van sy regering se vorige ferme stand teen die bepaling van n datum in die nabye toekoms, het die Britse verteenwoordiger onverbiddelek volgehou dat nog nie voldoende vordering met die voorlopige besprekings gemaak is om n aanbeveling vir n datum vir die konferensie te maak nie. Hoewel dit geensins die bedoeling van die Britse regering is nie dat n rubberstempel konferensie gehou sal word, is daar nog te veel uiteenlopende sienswyses oor sekere beginsels van die beoogde verdrag. In hierdie verband het hy Artikel IV, Regte en Eise, genoem, en die Russiese verteenwoordiger gevra waarom sy regering nie ten gunste daarvan is dat hierdie vir die Britse regering basiese beginsel tydens die konferensie bespreek word nie.

In antwoord het die Rus gesê dat hy sy regering se sienswyses oor hierdie aspek reeds voldoende verduidelik het en nie dieselfde argumente wens te herhaal nie; dit is nog steeds hulle beskouing dat geen melding van regte en eise in die verdrag gemaak moet word nie.

D./....

besprekings/....

- (ii) hulle sou graag wou sien dat n konferensie oor Antarktika gehou word voor die veertiende algemene vergadering van die V.V.O., ten einde te probeer voorkom dat Antarktika op die agenda geplaas word en ook om praktiese redes: hulle is nie ten gunste van oorvleueling van die twee byeenkomste nie;
- (iii) dit kan nouliks verwag word dat n groter mate van ooreenkoms oor die basiese doelwitte van n Antarktiese verdrag in die voorlopige besprekings bereik kan word; graag sal hulle bekroning van die maandelange voorlopige besprekings deur die hou van n konferensie wil sien. Hulle is optimisties dat die bestaande verskille makliker tydens die konferensie deur eksperte besleg kan word; trouens, die meeste verskille skyn te wees oor die benadering en toepassing van sommige van die beginsels waaroor reeds eenstemmigheid bestaan.

B. Lande ten gunste van n konferensie aan die einde van Augustus:

- (a) Noorweë: Die vroegste datum wat moontlik aanneemlik vir Noorweë sal wees, sal aan die einde van Augustus of die begin van September wees. Noorweë is ook ten gunste daarvan dat die konferensie voor die volgende algemene vergadering van die V.V.O. gehou word. n Afvaardiging van vier of vyf persone, bestaande uit amptenare van die departement van buitelandse sake en die „Institute of Polar Research" (n regeringsliggaam belas met navorsingswerk in beide pole) onder leiding van die Noorse ambassadeur in Washington word voorsien.
- (b) Chili: Aangesien die Chileense regering minstens sestig dae nodig sal hê om sy afvaardiging vir die konferensie saam te stel en voor te berei, sal die einde van Augustus hulle beter pas. Chili sal hom egter by die meerderheid neerlê, mits daar n periode van sestig dae is tussen die vasstelling van n datum en die begin van die konferensie. n Ambassadeur, bygestaan deur ongeveer vyf amptenare, sal moontlik die grootte van die Chileense afvaardiging wees; geen finale besluit is voorasnog geneem nie.
- (c) Argentinië: Argentinië is nog steeds n voorstaander van n konferensie aan die einde van Augustus en het, nes Chili, ook sestig dae nodig ter voorbereiding van sy afvaardiging. Wat die getalsterkte en peil van die afvaardiging betref is geen besluit sover geneem nie.

moontlik daartoe kan bydra om beslissings te vergemaklik, sodat die konferensie hopelik nie langer as drie weke sal duur nie.

- (b) Sowjet-Unie: Ongeveer agt persone sal in die Russiese afvaardiging wees wat vermoedelik deur 'n ambassadeur gelei sal word.
- (c) Nieu-Seeland: 'n Afvaardiging bestaande uit ongeveer vyf persone onder leiding van 'n ambassadeur word op hierdie stadium voorsien.
- (d) Die Verenigde State: Hoewel ambassadeur Daniels homself nie uitdruklik ten gunste van 'n vroeë datum vir die konferensie uitgespreek het nie, is uit sy opmerkings afgelei dat hy wel 'n ondersteuner van hierdie groep is. Hy het daarop gewys dat eenstemmigheid in beginsel reeds bereik is ten opsigte van die basiese elemente wat met die uitnodiging van 2 Mei 1958 beoog was, naamlik die vreedsame gebruik van Antarktika vir slegs wetenskaplike doeleindes en wetenskaplike samewerking. Selfs wat die ter syde stelling van gebiedseise betref reken hy nie dat die meningsverskille van so 'n diepgaande aard is om ooreenkoms uit te sluit nie. Aangesien aan die beoogde doelwitte van die uitnodiging in beginsel reeds voldoen is, moet daarteen gewaak word dat verteenwoordigers nie met die voorlopige bespreking te ver wil gaan nie. Trouens, rekening moet met die feit gehou word dat dit moeilik verwag kan word dat eenstemmigheid oor alle aspekte, selfs tydens die konferensie bereik sal word. Om hierdie redes geval dit hom moeilik om te sien om welke redes sekere verteenwoordigers nie ten gunste daarvan is dat 'n datum vir die konferensie nou voorgestel kan word nie, temeer daar geen verdere vordering oor die verskille naby skyn te wees nie.

Na aanleiding van die opmerkings deur ambassadeur Daniels het die verteenwoordigers van Australië, Nieu-Seeland en die Sowjet-unie hul heelhartige steun aan die Amerikaanse sienswyses gegee en nog die volgende bykomatige opinies uitgespreek:-

- (i) dit geval hulle moeilik hoe om verdere uitstel oor 'n voorstel vir 'n spesifieke datum te regverdig teenoor die respektiewe regerings asook teenoor die wêreldmening;

22 April 1959

LUGSAKGEHEIM

Die Sekretaris van Buitelandse Sake,
PRETORIA

ANTARKTIKA

Die vergadering van die Groep van Twaalf het vandag plaasgevind en die volgende is 'n opsomming van die aangeleenthede wat te berde gebring en bespreek is:

1. Die verdrag as 'n geheel:

Nóg die agt verteenwoordigers wat reeds die verdrag as 'n geheel behandel het, nóg die vier (Argentinië, België, Noorweë en die Sowjet-Unie) wat dit nog nie gedoen het nie, het gereageer op die voorsitter se versoek of enigiens gereed was vir verdere bespreking oor hierdie aangeleentheid.

2. Artikel in „Foreign Report“:

Die Britse verteenwoordiger het verwys na die verskyning van die lang-verwagte artikel (vermoedelik deur mnr. Kuh) in die uitgawe van 16 April van die „Foreign Report“. Opmerklik egter is die feit dat hoewel gemeld word dat die Amerikaanse konsep-verdrag in besit van die publikasie is, dit nie in die „Report“ weergegee word nie. Dit word aangeneem dat u reeds in besit van hierdie artikel is en derhalwe word 'n afskrif daarvan nie aangeheg nie.

3. Datum, grootte en peil van afvaardiging:A. Lande ten gunste van 'n konferensie vroeg in Junie:

- (a) Australië: Tussen 6 en 8 senior amptenare van die Departement van Buitelandse Sake en van die departement belas met Antarktiese sake onder die leierskap van 'n kabinet-minister word beoog. Australië heg baie waarde aan die voorgename konferensie, vandaar die rede vir verteenwoordiging op so 'n hoë peil. Daar word gehoop dat ander lande ook op sodanige peil verteenwoordig sal word, wat

moontlik/....

SECRET

22nd April, 1959

With the
Compliments of the
Embassy
of the
Union of South Africa
Washington, D.C.

The High Commissioner for the Union
of South Africa,
LONDON, W.C.2.

Handwritten signature and initials

22 April 1959

ndse Sake,

TIKA

van die Groep van Twaalf het vandag
e is n opsomming van die aangeleenthed
spreek is:

geheel: met die uitnodiging van
eenwoordigers wat reeds die verdrag
nóg die vier (Argentinië, België,
) wat dit nog nie gedoen het nie,
itter se versoek of enigeen gereed
oor hierdie aangeleentheid.

2. Artikel in „Foreign Report“:

Die Britse verteenwoordiger het verwys na die
verskyning van die lang-verwagte artikel (vermoedelik deur
mnr. Kuh) in die uitgawe van 16 April van die „Foreign Report“.
Opmerklik egter is die feit dat hoewel gemeld word dat die
Amerikaanse konsep-verdrag in besit van die publikasie is,
dit nie in die „Report“ weergegee word nie. Dit word aangeneem
dat u reeds in besit van hierdie artikel is en derhalwe word n
afskrif daarvan nie aangeheg nie.

3. Datum, grootte en peil van afvaardiging:

A. Lande ten gunste van n konferensie vroeg in Junie:

(a) Australië: Tussen 6 en 8 senior amptenare van die

Departement van Buitelandse Sake en van die
departement belas met Antarktiese sake onder die
leierskap van n kabinet-minister word beoog.

Australië heg baie waarde aan die voorgenome
konferensie, vandaar die rede vir verteenwoordiging
op so n hoë peil. Daar word gehoop dat ander lande
ook op sodanige peil verteenwoordig sal word, wat

moontlik/....

(41)/....

Rule 29:

The representative of Chile pointed out that it was possible for one representative to prevent a vote on procedure from being taken by claiming that a matter was not one of procedure but one of substance. The Australian representative replied that in his view, because of the requirement of unanimity on matters of substance, if one delegation feels that a matter is a substantive one it automatically becomes substantive. Other members of the Group expressed themselves in agreement with this view.

The Group also were at one in deleting Notes 1 and 2 on page 6 of the Revised Draft Rules of Procedure of 10th November, 1958.

Rule 30:

The word "vote" was added after the words "roll call", as it appears in the first and second sentence of this rule. The rule was then approved unanimously.

The Group also agreed that Chapter 8 of the draft rules should be inserted as the penultimate paragraph of the Revised Draft Rules of Procedure.

The United States representative has agreed to redraft the Rules of Procedure as approved by the Group and to circulate copies informally to the Group under the title of "Provisional Rules of Procedure". These rules will be conveyed formally to governments after a decision on the date of the Conference has been reached.

At the request of the USSR the Group again reaffirmed that these provisional rules would have to be approved by the Conference which could amend them as required.

Having disposed of the rules of procedure, the chairman raised the question of a Conference agenda, and it was decided that the United States would prepare an agenda for consideration by the Group at its next meeting.

The Group then agreed to adjourn for two weeks in order to enable governments to give adequate consideration to the question of a date for the Conference. It was decided, however, that if any member of the Group should so desire, arrangements would be made for an earlier meeting.

Copies to London and Canberra.

W. C. DU PLESSIS

AMBASSADOR.

He felt that no representative of any of the great powers should serve as chairman of any of the Committees. The Australian suggestion did not meet with much support from the Group and eventually it was decided (without a vote) that the present wording be retained, on the understanding of course that it would be possible for the Conference itself to effect a change of this rule should it be deemed necessary. It might in fact be desirable to give some thought to this question with a view perhaps to raising the issue at the Conference, as a system of rotation of chairmen would seem to be a rather ponderous and cumbersome method of conducting the business of the Conference, and not conducive to efficiency.

Rule 14: This rule was approved as at present worded.

Rule 15:

We asked the Group how Rule 15 as at present worded would affect Rule 10. Would the chairmen of the Committees, like the chairman of the plenary, not have the right to vote. After some discussion it was decided that this would in fact be the case although it would be possible for the chairman to speak as a member of his delegation. In the few cases where voting might take place (questions of procedure) the chairman would have to arrange for another member of his delegation to be present to cast the vote.

Rule 17: Approved without change.

Rule 18: Approved without change.

Rule 19:

To ensure that there should be no misunderstanding it was agreed that the reference to two-thirds in this Rule should be interpreted to mean two-thirds of the Twelve representatives participating in the Conference.

Rule 28:

The representative of the Argentine enquired whether the reference to the "day preceding the meeting at which they are to be discussed" meant that proposals and amendments had to be circulated a full 24 hours before the meeting. It was the consensus of the Group that this would not be necessary but that provision would be made for the circulation of such documents on the evening before they were to be discussed. It was also agreed that such documents would be circulated in all languages simultaneously.

29th April, 1959

AIRBAGSECRET

The Secretary for External Affairs,

PRETORIAANTARCTICA

The meeting of the Group of Twelve took place today as scheduled.

At the commencement of the meeting the Chairman raised the question of the Conference date but as none of the Twelve wished to add to what was said at last week's meeting, the matter was postponed until a later meeting.

The Group then continued with the discussion of those rules of procedure upon which agreement had not yet been reached. (These rules were marked with an asterisk in the draft entitled Revised Draft Rules of Procedure of 10th November, 1958, circulated by the United States. See our minute 43/44 of 13th November, 1958).

Rule 13:

The representative of New Zealand expressed himself in favour of the election of permanent chairmen as opposed to the present wording of Rule 13 which provides for the rotation of chairmen. He intimated, however, that he would not press for this if the majority of the Group favoured the retention of the present wording. The United Kingdom representative also favoured the election of permanent chairmen whilst the representative of the USSR preferred the retention of the Rule as at present worded.

The Australian representative stated that he would normally favour the rotation of chairmen but if the Preparatory Group could agree to put forward chairmen from what he called the "middle powers", whose attitude had indicated a degree of impartiality, he would support the election of such chairmen.

He/....

SECRET

29th April, 1959

With the
Compliments of the
Embassy
of the
Union of South Africa
Washington, D.C.

The High Commissioner
Union of South Africa
LONDON, W.C.2.

Mr de Klerk

F. 10/65

...tive of any of the great powers
... of any of the Committees. The
... not met with 29th April, 1959: the
... decided (without a vote) that the
... on the understanding of course
... for the Conference itself to effect
... it be deemed necessary.
... is to give some thought to this
... to raising the issue at the
... Affairs, of chairman would seem
... and cumbersome method of conducting
... and not conducive to efficiency.
... LICA as at present worded.

... the Group of Twelve took place
... on 13 as at present worded
... of the chairman of the Committee,
... nt of the meeting the Chairman
... Conference date but as none of the
... t was said at last week's meeting,
... til a later meeting.

... ntinued with the discussion of
... on which agreement had not yet

... been reached. (These rules were marked with an asterisk in
the draft entitled Revised Draft Rules of Procedure of 10th
November, 1958, circulated by the United States. See our
minute 43/44 of 13th November, 1958).

Rule 13:

The representative of New Zealand expressed himself
in favour of the election of permanent chairmen as opposed
to the present wording of Rule 13 which provides for the
rotation of chairmen. He intimated, however, that he would
not press for this if the majority of the Group favoured the
retention of the present wording. The United Kingdom represen-
tative also favoured the election of permanent chairmen
whilst the representative of the USSR preferred the retention
of the Rule as at present worded.

The Australian representative stated that he would
normally favour the rotation of chairmen but if the Preparatory
Group could agree to put forward chairmen from what he called
the "middle powers", whose attitude had indicated a degree of
impartiality, he would support the election of such chairmen.

7. S. 16/2

AIR MAIL.
LUGPOS.

102/2/7

UNION OF SOUTH AFRICA.
UNIE VAN SUID-AFRIKA.

DEPARTMENT OF EXTERNAL AFFAIRS.
DEPARTEMENT VAN BUITELANDSE SAKE.

PRETORIA.

20.4.1959

VERTROULIK.

→ Die Hoë Kommissaris vir die Unie van Suid-Afrika,
LONDEN.

Die Buitengewone en Gevolmagtigde ^{Minister} Ambassadeur
van die Unie van Suid-Afrika,
BUENOS AIRES.

Die Saakgelastigde van die Unie van Suid-Afrika,
SANTIAGO.

Antarktika.

Ek haal hieronder aan die teks van n A.P.-berig
vanuit Buenos Aires wat so pas in die Departement ontvang
is:

"The Argentine government is considering a
British proposal for a tripartite agreement between
the two countries and Chile on Antarctic territories,
usually well-informed sources said here today.
There was no official confirmation of this report.
Argentina and Chile, who both claim sovereignty
over Antarctic areas which Britain regards as her
possessions have in the past rejected similar
British proposals."

Daar word gehoop dat die netelige saak van
territoriale eise kragtens die bepalings van die
voorgestelde Antarktiese-verdrag ten minste vir die
duur van die verdrag opsy gesit sal kan word deur die
status quo in hierdie verband bewaar te kry. Indien enige
waarheid in die A.P.-berig steek, wil dit voorkom asof
die Verenigde Koninkryk nie juis optimisties oor die
doeltreffendheid van so n bepaling voel nie, en stappe
nou doen om sy posisie te probeer bevallig en versterk
deur sy geskil met die twee Latyns-Amerikaanse lande
te besleg.

Enige kommentaar van u kant sal hoog op prys
gestel word.

Mr. de Villiers
24/4
YH
/PRAW

Alida
w/ SEKRETARIS VAN BUITELANDSE SAKE.

If substantial agreement can be reached between the eleven countries (other than Russia) on the implementation of the general principles of an Antarctic Treaty, it would be possible to put considerable pressure on the Russians. In the view of the Foreign Office the latter are hoping to gain an advantage from their insistence on participation by a greater number of outside countries, but if it could be shown that a Treaty of universal importance was realisable in terms of agreement reached between eleven of the participants, and was blocked by Russia alone, the moral ascendancy would pass to the eleven. The British have always taken the view that Russia is not rigidly committed (by Marxist principles or otherwise) on Antarctic matters and that the Russian delegation will be ready to fall in line when it realises that no further advantages can be extracted by tactical opposition. The Foreign Office believes that the Western countries should if necessary make it clear that, if Russian intransigence obstructs all further progress, they would in the last resort be prepared to conclude a Treaty without Russia.

As regards the date and venue of the Conference, the Foreign Office still holds the view that September or even October would be preferable to June. Although an item on Antarctica has been submitted for inclusion in the United Nations agenda, they do not think that the Conference need be hurried on this account; they doubt whether any serious discussion could be undertaken at the United Nations at a time when an Antarctic Treaty will be known to be approaching the final stages of negotiation. From the point of view of staffing their delegation (to include a Minister of State, one or two senior officials of Under-Secretary or Counsellor level, and several junior experts) October would suit them best. Geneva would be more convenient to them than Washington as a venue. They would not however make a major stand on either of these two issues.

I enclose four additional copies of this despatch for transmission to other interested Missions.

W. D. van SCHALKWYK

Minister.

IdV/AG

The above information was given in the course of a general discussion on Antarctica. The Foreign Office is fairly optimistic that a successful conference can be held this year (although perhaps not as early as June). While they would not be able to accept the Soviet proposals for participation in the Treaty by other countries with less direct interests in Antarctica, as far as application of the provisions of the Treaty to the entire area within the Antarctic continent, considerable authority has not been received in London. It would be hoped that the British delegation will be able to assist the other countries in reaching agreement on these matters.

AIRMAILCONFIDENTIAL

30th April, 1959.

THE SECRETARY FOR EXTERNAL AFFAIRS.Antarctica

Your minute no. 102/2/7 of 20th April, 1959, refers.

In a recent conversation with the Hon. E.A.A. Hankey, Head of the American Department (which includes Antarctica) of the Foreign Office, we enquired whether there was any authenticity in the A.P. report from Buenos Aires that Britain had proposed a tripartite agreement on Antarctica with Argentina and Chile. Mr. Hankey said that the report had been officially denied and that for all practical purposes it could be regarded as incorrect. For our confidential information he was prepared to admit, however, that discussions had taken place with the Argentine and Chilean Foreign Ministries.

An approach was made some months ago when there was reason to believe that the 12-nation talks in Washington were approaching a stalemate. Its purpose was not to solve the dispute over the territorial claims of the three countries concerned, for there are indeed few if any grounds for hoping that such a solution might be possible. What was intended was that, in the event that the 12-nation talks should break down, Argentina, Britain and Chile would themselves agree to continue a freeze on their territorial claims and to maintain, as between themselves, the principles of military neutralisation and scientific co-operation in the disputed area. These proposals were not un sympathetically received by the Argentines and Chileans at that time, but when the tone of the 12-nation talks in Washington improved they were dropped by mutual consent in order not to prejudice the possibility of reaching agreement on a broader Antarctic Treaty.

The above information was given in the course of an informal and more general discussion on Antarctica. The Foreign Office is fairly optimistic that a successful conference can in fact be held this year (although perhaps not as early as June). While they would not be able to accept the Russian proposals for participation in the Treaty by other countries with less direct interests in Antarctica, or for the application of the principles of the Treaty to the entire area within the Antarctic convergence, Ministerial authority has now been received in terms of which the United Kingdom delegation will be able to adopt a more flexible attitude in reaching agreement with the other ten members.

/If

Lit Hai Kon. A.R.

*WJS
1/5*

- (i) that the announcement be issued in the name of the Working Group, on behalf of the 12 Governments which would be enumerated.
- (ii) that the machinery of the State Department would be used merely for its distribution, and
- (iii) that those Embassies which might so desire could distribute the same announcement at the same time.

As to the timing of the announcement it was suggested by the Australian representative that as soon as the agreement of all Governments to the date for a Conference had been obtained, the announcement of the Conference date should be made forthwith. He amplified this by saying that the use of the word "forthwith" merely indicated the necessity of speed and that at the next meeting the group could agree to a date of announcement, say 48 hours later. It was agreed that Governments should be consulted on this basis.

The Group did not discuss the agenda as the United States did not submit a draft as promised. They will do so at our next meeting.

It is hoped that our next meeting will be the last before the Conference convenes. Informal consultations amongst members of the Group will of course continue.

Copies to London and Canberra.

W. C. DU PLESSIS

AMBASSADOR

The reason for the shift to a date in October lies in the fact that informal discussions amongst members of the group had resulted in a feeling that this was the only month on which agreement could be reached by all. For example, June was out of the question because of the insistence of the Chileans and Argentines on 30 days notice. August was not acceptable to all and in addition there was the danger that a Conference held at that time might break down before the

2/2/55

not be preferable in the circumstances to add a few paragraphs to the announcement which would provide some information on the nature of the Conference which might satisfy the press. Other representatives, however, felt that it would take too long for the Group to work out something which would be satisfactory to all, and that it would be unfortunate if the announcement of the date were to be delayed because of a failure of the Group to agree on the wording of a statement. After some further discussion it was eventually agreed that no decision on the text of such an announcement should be taken at the meeting but that the United States should circulate a draft text of an announcement to members of the Group prior to the next meeting, which will be held on 26 May.

The Group was also unable to reach finality on the way in which the announcement should be made. A number of alternatives were discussed namely that

- (a) the announcement be made by the State Department press service on behalf of the Group, or
- (b) that the announcement be made collectively by the Group in the presence of the press, or
- (c) that the Chairman of the day should release the announcement to the Press (through his Embassy) on behalf of the Group, or
- (d) that separate announcements should be made simultaneously by individual countries at a time agreed upon.

Alternative (d) would appear to be too cumbersome a way of proceeding and did not receive any support amongst the Group, although there appeared to be no objection to individual Governments putting out their own announcements after the formal announcement on behalf of the Group had been made. Alternative (b) also did not commend itself to the Group, as it was thought unlikely that the press would take kindly to attending a press conference merely to receive a short hand-out.

This left alternatives (a) and (c), and these occasioned considerable discussion, mainly by reason of an Australian argument that to use the State Department machinery would be to detract from the identity of the working group as such. It was eventually agreed tentatively

(i) that/.....

commencement of the General Assembly session and give the Russians or Indians an admirable opportunity to have an item on Antarctica placed on the Assembly agenda. Furthermore, as it later transpired the United States could not provide Conference facilities between 2 September and 11 October.

Although there was agreement amongst the Group that October seemed to be the most suitable month there were differences of opinion as to the actual date on which the Conference should convene. The Australians supported by the Chileans wanted the earliest possible date in October and suggested October 1. The New Zealanders on the other hand preferred a date in the second half of October. These differences, however, were inevitably narrowed down considerably when the United States representative indicated that it was extremely unlikely that they could service a conference before 16 October at the very earliest. This could only be done by stretching their resources to the limit and they would in actual fact prefer the 19th. The Australians still held out for an earlier date if possible, the reason being that their foreign Minister can attend the Conference during the first half of October but not during the latter half. Eventually it was agreed that Governments should be requested to indicate their views on the desirability of holding the Conference as early as possible in October and not later than the 19th. As already indicated this means commencing the Conference on the 16th or 19th. It is expected that none of the other members of the group will object to the dates proposed.

You will recall that last year some time was devoted to discussing the form an announcement of the Conference date should take and also the machinery through which an announcement should be made. The Group, however, never reached any finality on this question (See my minutes 43/44 of 24 July, 15 August and 20 August 1958, respectively) and as agreement on the date is now near the matter was again raised at the last meeting. The United States representative expressed the view that the announcement should be as brief as possible. He felt, however, that after the announcement had been made Missions would be pressured by the press for further information and he expressed the hope that Governments would agree on the pattern to be followed in making any further disclosures. The Soviet representative reacted to this by wondering whether it would

not/.....